

Λέβιθα

Περίληψη :

Γενικές Πληροφορίες

Έκταση: 9,121 τ.χλμ.

Μήκος ακτογραμμής: 34 χλμ.

Πληθυσμός: 8 κάτοικοι

Διοικητική ένταξη: Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου, Νομός Δωδεκανήσου, Επαρχία Καλύμνου, Δήμος Λέρου

Φυσικά μνημεία: Ολόκληρο το νησί έχει ενταχθεί στο κοινοτικό δίκτυο προστατευόμενων περιοχών "NATURA 2000" και αποτελεί Σημαντική περιοχή για τα πουλιά της Ελλάδας

1. Θέση και μορφολογία

Η νησίδα Λέβιθα βρίσκεται στο θαλάσσιο χώρο που ορίζεται βορειοανατολικά από την [Κάλυμνο](#) και τη [Λέρο](#) και νοτιοδυτικά από την [Αμοργό](#). Μαζί με τη γειτονική νησίδα [Κίναρο](#) και με μερικές ακατοίχτες βραχονησίδες αποτελούν ένα μικρό σύμπλεγμα, το οποίο συνδέει τη γεωγραφική περιοχή των Κυκλάδων με την αντίστοιχη των Δωδεκανήσων. Η θέση του συμπλέγματος αυτού είναι ιδιαίτερα σημαντική για τη ναυσιπλοΐα του Αιγαίου, καθώς προσφέρεται για ασφαλή αγκυροβόλια και για την προστασία από τους ισχυρούς βόρειους ανέμους, που χαρακτηρίζουν αυτό το ανοιχτό και εκτεθειμένο κομμάτι του Αρχιπελάγους. Οι καλά προστατευμένοι και προσβάσιμοι ορμίσκοι διευκολύνουν την επικοινωνία ανάμεσα στις Κυκλάδες και τα Δωδεκάνησα, παρέχοντας σε ένα διερχόμενο πλοίο τη δυνατότητα να ορίζει την πορεία του χωρίς να χάνει την επαφή του με στεριανές εκτάσεις.

Το ανάγλυφο της Λέβιθας είναι αρκετά ομαλό και οι ορεινοί όγκοι δεν ξεπερνούν τα 200 μ. Διακρίνονται αρκετοί χείμαρροι, ενώ σε κάποια σημεία του νησιού υπάρχουν μικρές καλλιέργειες. Η βλάστηση περιορίζεται σε φρύγανα και μακία βλάστηση, κατάλληλα για τη ελεύθερη βόσκηση αιγοειδών.

2. Ιστορικά στοιχεία

Στη θέση Πυργαλιό έχουν εντοπιστεί κτήρια ιστορικών χρόνων που προφανώς σχετίζονται με την ανάπτυξη ενός μικρού οικισμού, οι κάτοικοι του οποίου ασχολούνταν με την αλιεία και την κτηνοτροφία. Κατά τη Ρωμαϊκή Περίοδο, η Λέβιθα, όπως και τα περισσότερα απομακρυσμένα μικρονήσια του Αιγαίου, είχε μετατραπεί σε τόπο εξορίας.

Η μόνη έμμεση μαρτυρία για τη θέση της Λέβιθας στις θαλάσσιες επικοινωνίες των πρώιμων νεότερων χρόνων προέρχεται από το Καθολικό της [Μονής της Χοζοβιώτισσας στην Αμοργό](#), όπου υπάρχει μία ενδιαφέρουσα δίζωνη εικόνα. Στην ανώτερη ζώνη εικονίζονται στη μέση η Παναγία σε στάση Δεομένης, δεξιά ο Αγ. Γεώργιος ο Βαλσαμίτης, προστάτης των ναυτικών, και αριστερά η Αγ. Παρασκευή, οι οποίοι με το ένα χέρι κρατούν σταυρό και με το άλλο δέονται προς την Παναγία. Η κατώτερη ζώνη αφηγείται πρωτότυπη σκηνή ναυαγίου: ένα πλοίο έχει παρασυρθεί από το δυνατό άνεμο και το πλήρωμα παλεύει να σωθεί ανάμεσα σε δύο ξερνήσια. Την σκηνή συνοδεύει επιγραφή – δέηση, η οποία αναφέρει τις ευχαριστίες του Γενναδίου, καθηγούμενου της Ιεράς Μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου της Πάτμου, που ταξίδευε από την [Πάτμο](#) προς την Αμοργό και τη Μονή Χοζοβιώτισσας, για τη διάσωσή του από το ναυάγιο κοντά στα νησιά Κίναρο και Λέβιθα (1619).

Το παρατηρητήριο που είχε εγκατασταθεί στη Λέβιθα κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου αποδεικνύει την σημασία της γεωγραφικής θέσης του νησιού.

3. Η Λέβιθα σήμερα

Λέβιθα

Οι λιγοστοί κάτοικοι της Λέβιθας συντηρούν κάποιους χώρους εστίασης και διαμονής, κατάλληλους για την εξυπηρέτηση ολιγομελών ομάδων επισκεπτών κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Το νησί συνδέεται μία φορά την εβδομάδα ακτοπλοϊκά με την Πάτμο και απέχει 8 ν.μ. από την Αμοργό και 6 ν.μ. από την Κίναρο.

Ως προς την [πανίδα του νησιού](#), υπάρχει μια σημαντική αποικία μαυροπετρίτη (περίπου 20 ζεύγη), αλλά και πληθυσμοί σταχτοσκινιάδων και αετογερακίνων. Το νησί αποτελεί μία από τις 196 σημαντικές για την προστασία των πουλιών περιοχές της Ελλάδας, έχει ενταχθεί στις Δράσεις για την Προστασία του Μαυροπετρίτη και στο Δίκτυο NATURA 2000. Επιπλέον, λόγω της μειωμένης ανθρώπινης παρέμβασης, όλο το σύμπλεγμα των γειτονικών νησίδων εντάσσεται σε περιβαλλοντικά προγράμματα υποθαλάσσιας βιολογικής χαρτογράφησης των οικοσυστημάτων της παράκτιας ζωής, με σκοπό την ανάδειξη του σπάνιου θαλάσσιου πλούτου της περιοχής.

Η Λέβιθα προσφέρει ιδανικές συνθήκες για τη δημιουργία ενός οικολογικού χωριού και την αναζήτηση εναλλακτικών τρόπων διαχείρισης των φυσικών πόρων. Το φωτοβολταϊκό σύστημα που έχει εγκατασταθεί δείχνει τις δυνατότητες που προσφέρονται για την ορθή εκμετάλλευση του αιγιακού περιβάλλοντος. Η βελτίωση των προσβάσιμων ορμίσκων και η δημιουργία υποδομών υποδοχής μπορεί να συμβάλει στη διαμόρφωση μιας άλλης εικόνας του Αιγαίου, μακριά από τον μαζικό και εχθρικό προς το περιβάλλον [μαζικό τουρισμό](#).

Βιβλιογραφία :

	Μαραγκού Λ., <i>Μονή Παναγίας της Χοζοβιάτισσας. Αμοργός</i> , Αθήνα 2005
	Γιαγκάκης Γ., <i>Η Κίναρος και η Λεβίθα</i> , Αθήνα 1987

Δικτυογραφία :

	List of sites of Community importance http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2006/l_259/l_25920060921en00010104.pdf
	NATURA 2000 http://www.minenv.gr/1/12/121/12103/g1210300_03.html
	Natural habitat of North Amorgos, Kinaros and Levitha http://natura.minenv.gr/natura/server/user/biotopos_info.asp?lng=GR&siteCode=GR4220012